

піана Великаго, сирѣчъ въ лѣто 539 и 540, употребява рѣчъ-тѣ Унны, тамъ гдѣ-то Феофанъ и Кедринъ пишуть Бѣлгари¹). Но и сами Феофанъ и Кедринъ таможде по долу пишуть Унны вмѣсто Бѣлгари²). Прокопій въ истѣ-тѣ 13 год. царства Іустиніанова пишѣ и той Унны вмѣсто да каже Бѣлгари³), защо и нигдѣ онъ не помянува имѧ-то Бѣлгари⁴). — Генесій ако и да помянува вообще Бѣлгари-ты съ собственно-то имъ това имѧ, обаче называва гы и Унны на едно мѣсто, гдѣ-то укорява царя Леона Арменина, защо-то въ свои-ты мирозаключенія съ Бѣлгари-ты (л. 814), за увѣреніе че ще да ся държатъ здраво одолжилъ тѣхъ да ся закълнятъ по Христіански, кога-то не были Христіяне, а той и Грьцы-ты Христіаны ся закляли по Бѣлгарски обычай⁵). — Въ исто-то обстоятельство нарича Бѣлгари-ты Унны и Феофановъ-тѣ Продолжитель,

---

διμόφυλοι α τῶν καὶ οὗτοι τυγχάνοντες (Niceph. brev. p. 22.) Ἡ παλλαὰ Βουλγαρία ἐσὶν ἡ μεγάλη, καὶ οἱ λεγόμενοι Κοτράγοι διμόφυλοι αὐτῶν καὶ οὗτοι τυγχάνοντες (Theophan. chron. p. 297). Κροβάτου τοῦ Κύρου τῆς λεχθείσις Βουλγαρίας καὶ τῶν Κοτράγων (id. ibid.).

¹) « Δέον σρατηγοι Οῦννων ρ . . . « ἐπέξριψαν ἀυτῷ Οῦννοι μετὰ πελλοῦ πληθους » (Malalas p. 437-438, 451 ed. Bonn); — « ἐξήνηται οἱ Βούλγαροι δύο ρῆγες » . . . « ἐξῆλθον οἱ Βούλγαροι πληθες ποὺν » (Theoph. p. 184, 185). — « ἐξῆλθον οἱ Βούλγαροι εἰς τὴν Μυτικαν . . . ἐξῆλθε κατ' αὐτοὺς πλῆθος Βουλγάρων » (Cedr. I. p. 371, 372).

²) Μηκέτι τολμώντων τῶν Οῦννων περάσται τὸν Διούνχον (Theoph. et Cedr. ibid.).

³) Procop. de bell. Pers. II. 4. p. 95; Idem de aedif. IV. 3. p. 73.

⁴) Виж. на прим. Procop. hist. ascan § 23. p. 66, и de bell. Goth. I. 27. p. 377.

⁵) Τὰ χριτικῶν παρὸ οὐδὲν θεσπίσατα λογιζόμενος, ὡς δῆθεν καὶ ταῖς πρᾶσι τοὺς Οῦννους εἰρηναῖς συμβάτεσι ταῦτα συνέχεεν, ἐκείνοις μὲν ἀναθεῖς ἐργάτατθι τὰ ἡμέτρον εἰωθότα, ἐκυτῷ δὲ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν τὰ ἐκείνων φηγιέμενα (Genes. I. p. 28 ed. Bon).